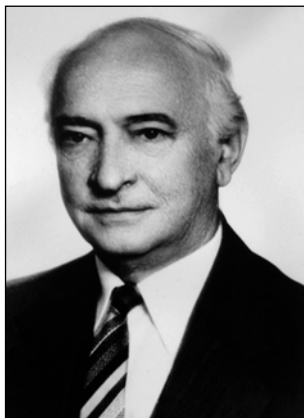

IN MEMORIAM

PROF. DR. SC. ANDRIJA LONGHINO (1920.–2009.)

S tugom i žaljenjem te osjećajem gubitka oprostili smo se od suradnika, prijatelja i nadasve učitelja – profesora Longhina, čije je tijelo shrvala teška bolest s kojom se nosio zadnjih mjeseci. Do zadnjeg časa ostao je bistra uma, uvijek spreman za razgovor, ne samo kada se radilo o kirurgiji i o bolesnicima, već i o svim drugim temama. Jednostavno rečeno, profesor Longhino bio je jedan od onih rijetkih klasičnih erudita, pravi gospodin, dobar čovjek i odličan kirurg i istinski učitelj.

Prof. dr. Andrija Longhino rođen je 4. studenog 1920. u Dugoj Resi u liječničkoj obitelji. Realnu gimnaziju pohađao je u Karlovcu, a 1939. upisao se na Medicinski fakultet u Zagrebu. Promoviran je 1945. za doktora sveukupne medicine. U svibnju 1945. radi u Armijskoj bolnici u Karlovcu, a zatim kao liječnik brigade u VI. proleterskoj diviziji i kao liječnik vojnog okruga Sušak do demobilizacije 1947. godine. Otad radi kao asistent na Kirurškoj klinici Medicinskog fakulteta u Zagrebu. Na istoj Klinici nakon habilitacije izabran je za naslovnog docenta, a 1961. za sveučilišnog docenta za predmet Kirurgija. Učenik je profesora Julija Budisavljevića i profesora Dimitrija Juzbašića.

Rješenjem Savjeta za narodno zdravlje i socijalnu politiku dodijeljen mu je 1951. naslov specijalista iz anesteziologije i tako je postao prvi

specijalist iz te domene u Hrvatskoj. Dana 11. ožujka 1954. položio je specijalistički ispit iz opće kirurgije u Zagrebu.

Na Medicinski fakultet u Rijeci došao je preko natječaja 1. rujna 1962. i postavljen je u zvanje izvanrednog profesora za predmet Kirurgija. Za redovnog profesora izabran je 1972. Predstojnik Kirurške klinike u Rijeci bio je od 1962. do odlaska u mirovinu 1986. godine. Posebno treba istaknuti da je u međuvremenu, tj. od 1966. do 1968., uspješno obavljao dužnost dekana Medicinskog fakulteta u Rijeci.

Kao stipendist SZO-a boravio je 1950/51. godinu dana na Prvom internacionalnom tečaju iz anesteziologije u Kopenhagenu. Nakon toga boravio je dva mjeseca na Sveučilištu u Liverpoolu i mjesec dana na klinikama u Stockholmu gdje je uglavnom studirao anesteziološku problematiku i problem postoperacijskog liječenja bolesnika. U Davosu je boravio 1965. godine.

Organizirao je Anesteziološki odjel na Kirurškoj klinici u Zagrebu i vodio prve tečajeve iz anesteziologije.

Bio je aktivni sudionik mnogobrojnih kongresa i stručnih skupova. Objavio je više od stotinu znanstvenih i stručnih radova. Autor je knjiga *Operativni rizik i preoperativno ispitivanje kardio-respiratorne funkcije (1955.)*, *Današnja anesteziologija, anesteziologija u nas i perspektive anestezije u našoj sredini (1957)*.

Pod njegovim su vođenjem specijalizirali kirurgiju i anesteziologiju te položili specijalistički ispit brojni liječnici iz Rijeke, ali i s drugih klinika. Njegova velika smisao za edukaciju i znanstveni rad rezultirala je plejadom vrsnih stručnjaka i znanstvenika, koji su stasali pod njegovim mentorstvom i predstavljali okosnicu Kirurške klinike u Rijeci.

Bio je suradnik Medicinske enciklopedije, član Hrvatskoga liječničkog zbora i njegove Kirurške sekcije. Obnašao je i dužnost dopredsjednika ZLH-a, predsjednika Kirurško-ortopedske sekcije ZLH-a u podružnici Rijeka. Od 1971. član je Akademije ZLH-a, a u jednom mandatu i njezin dopredsjednik. Od 1967. redoviti je član *Société Internationale de Chirurgie*, član Austrijskoga traumatološkog društva i jedan od osnivača Internacionalnog kolegija digestivne kirurgije. Nagrađen je Ordenom rada sa srebrnim listom (1961.), Ordenom rada sa zlatnim vijencem (1986.), nagradom Pavao Čulumović te Nagradom grada Rijeke za životno djelo (1987.).

Kao vrstan intelektualac humanističke provenijencije, u privatnom je životu bio iznad svega uzoran suprug i otac dviju kćeri. Stvorio je obitelji

u kojoj je vladalo ozračje kulture i ljubavi prema znanosti i umjetnost. Stoga je sasvim razumljivo da se takav intelektualac zanimao i za brojne druge, poglavito medikohumanističke discipline. Tako je, među inim, bio i jedan od prvih i najaktivnijih članova Hrvatskoga znanstvenog društva za povijest zdravstvene kulture, u okrilju kojeg je objavio više vrsnih priloga iz prošlosti kirurgije. Premda je u kasnijoj dobi manje objavljivao, i dalje je s puno žara aktivno sudjelovao u gotovo svim aktivnostima Društva pa je tako bio izabran i u Savjet *Acta medico-historica Adriatica*.

Hvala profesoru Longhinu, kolegi i učitelju za sve što je učinio za riječku kirurgiju, Klinički bolnički centar, Medicinski fakultet i svekoliku riječku, odnosno hrvatsku medicinsku znanost.

Prof. dr. sc. Miljenko Uravić